

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa H. W. i in. , przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń Wzajemnych "TUW" w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 kwietnia 2013 r.,

trzech zażaleń strony pozwanej

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim wyroku

Sądu Okręgowego w S.

z dnia 28 marca 2012 r.,

- 1) zmienia punkt 2 (drugi) wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 marca 2012 r., w części dotyczącej małoletnich powodów C. W., M. W. i A. W., reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego H. W., w ten sposób, że zasądza od Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych "TUW" w W. na rzecz każdego z tych powodów kwoty po 600 (sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję,
- 2) nie obciąża powodów kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 16 grudnia 2011 r. zasądził od pozwanego na rzecz małoletnich powodów, C. W. M. W. i A. W., po 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznana wskutek śmierci ojca.

Pozwany zaskarżył ten wyrok w stosunku do wymienionych małoletnich powodów w części zasądzającej na ich rzecz kwoty przewyższające 5 000 zł.

Sąd Okręgowy oddalając apelacje pozwanego wyrokiem z dnia 28 marca 2012 r. zasądził w punkcie 2 tego wyroku od pozwanego na rzecz każdego z wskazanych małoletnich powodów po 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28 marca 2012 r. pozwany zaskarżył zażaleniem w części zasądzającej na rzecz małoletnich powodów [...] kwoty przewyższające 600 zł.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Małoletni powodowie, żądając od pozwanego zapłaty zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę niemajątkową doznaną wskutek śmierci ojca, dochodzili swych praw opartych na tej samej podstawie faktycznej i prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2012 r., II CSK 677/11), byli więc współuczestnikami materialnymi (art. 72 §1 pkt 1 k.p.c.).

Współuczestnikom materialnym, reprezentowanym przez tego samego pełnomocnika procesowego, będącego adwokatem lub radcą prawnym, należy się zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego tylko pełnomocnika (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 r., III CZP 130/06).

Wartość przedmiotu zaskarżenia apelacyjnego pozwanego w stosunku do małoletnich powodów wynosiła 30 000 zł. Od tej wartości powodom tym jako współuczestnikom materialnym, reprezentowanym w postępowaniu apelacyjnym przez tego samego radcę prawnego, który działał w ich imieniu także przed sądem pierwszej instancji, należał się, zgodnie z art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt. 1 rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U.163.1349 ze zm.), zwrot kosztów w wysokości 1200 zł dla nich wszystkich, czyli po 400 zł dla każdego z nich. Jednakże jak wiadomo pozwany zaskarżył rozstrzygnięcie o kosztach postępowania

apelacyjnego w stosunku do małoletnich powodów jedynie w części zasądzonej od nich kwoty przewyższające 600 zł. Należy przyjąć, że ten zakres zaskarżenia wyznacza wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu zażaleniowym i jest dla Sądu Najwyższego wiążący. W związku z tym obniżenie kosztów zasądzonych w zaskarżonym rozstrzygnięciu nie mogło nastąpić w odniesieniu do każdego z małoletnich powodów do kwoty 400 zł, zgodnie z treścią § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt. 1 rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, lecz jedynie, zgodnie z zakresem zaskarżenia, do kwoty 600 zł.

W ocenie Sądu Najwyższego, mimo przegranej małoletnich powodów w postępowaniu zażaleniowym, okoliczności sprawy uzasadniały odstąpienie, zgodnie z możliwością dopuszczoną w art. 102 k.p.c., od obciążenia ich kosztami tego postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28 marca 2012 r. w sposób określony w sentencji, a o kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnął stosownie do art. 102 w związku z art. 391 § 1, art. 397 § 2, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.